

Overdenking over 1 Korintiërs 13: 13

Geloof, hoop en liefde, maar vooral de liefde

1^e lied: Ai ziet, hoe goed, hoe lief'lijk is 't, dat zonen - Psalm 133 (OB)

- 1 Ai ziet, hoe goed, hoe lief'lijk is 't, dat zonen / van 't zelfde huis
als broeders samen wonen, / daar 't liefdevuur niet wordt gedoofd;
't Is als de zalf op 's Hogepriesters hoofd, / de zalf, waarmee hij is
aan God gewijd, / die door haar reuk het hart verblijdt.
- 2 Die liefdegeur moet elk tot liefde nopen, / als olie die,
van Arons hoofd gedropen, / zijn baard en klederzoom doortrekt.
Z' is als de dauw, die Hermons kruin bedekt, / die Sions top
met vruchtbaar vocht besproeit, / en op zijn bergen nedervloeit.
- 3 Waar liefde woont, gebiedt de HEER de zegen: / daar woont Hij Zelf,
daar wordt zijn heil verkregen, / en 't leven tot in eeuwigheid.

Bijbel: 1 Korintiërs 13: 1-13 (NBV21) - *De liefde*

- 1 Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen
- had ik de **liefde** niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong
of een schallende cimbaal.
- 2 Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen,
al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen
- had ik de **liefde** niet, ik zou niets zijn.
- 3 Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven,
al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand
- had ik de **liefde** niet, het zou mij niet baten.
- 4 De **liefde** is geduldig en vol goedheid.
De **liefde** kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid.
- 5 Ze is niet grof en niet zelfzuchtig,
ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan,
- 6 ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid.
- 7 Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.
- 8 De **liefde** zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal
verstommen, kennis verloren gaan - ⁹ want ons kennen schiet tekort en ons
profeteren is beperkt. ¹⁰ Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen.

¹¹ Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten.

¹² Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.

¹³ Dit is wat blijft: **geloof, hoop en liefde**, deze drie, maar de grootste daarvan is de **liefde**.

Overdenking: Geloof, hoop en liefde, maar vooral de liefde (bij 1 Kor. 13:13)

Voor vandaag staan we stil bij een bekend bijbelgedeelte, dat veel over liefde gaat. Bij een peiling naar wat de 10 belangrijkste dingen in ons leven zijn, stonden op **1**: gezondheid, **2**: geluk, **3**: financiële zekerheid, **4**: onafhankelijkheid, **5**: familie en – verrassend – op **7**: een liefdesrelatie hebben. Als je geluk (2) combineert met een liefdesrelatie (7), dan zou liefde toch wel op de eerste plaats kunnen komen.

Bij ouderen zijn niet alle punten meer zo aanwezig zijn: uw gezondheid, geluk en onafhankelijkheid zijn een stuk beperkter geworden. Broers en zussen, met wie u ooit als kind samen woonde (vgl. Ps. 133), zijn soms al gestorven. En kinderen wonen soms ver weg of laten niet van zich horen. De liefde wordt niet altijd meer ervaren.

De liefde. De wereld is er vol van en toch gaat het vaak fout. Veel popliedjes gaan erover. Rond Kerst keek u misschien naar Robert ten Brinks 'All you need is love'. En bijna wekelijks zijn er programma's als 'Boer zoekt vrouw' en 'B&B vol liefde'.

Gaat de Bijbel in **1 Korintiërs 13** dan op de romantische toer? Nee, al zijn Bijbel en God niet tegen romantiek. Velen hebben die zelf ook gekend en ervaren. U zag 't bij uw kinderen die verliefd werden, verkering kregen. Gaandeweg leerde u ook dat **liefde méér is dan een gevoel; het is een keuze, een opdracht, een houding.** Liefde is niet altijd maar vlinders in je maag hebben, overlopen van een fijn gevoel. Liefde is hard werken, liefde is ook een wérk-woord: heb de Ander/ander lief. Dat vraagt om inzet, om wederkerigheid, om woorden maar ook om daden.

Liefde is er in allerlei vormen: zelfliefde, liefde voor familie, liefde van/voor die ene (je man, je vrouw), liefde voor vrienden, naasten, je buurt, kerk of land. En *last but not least*: liefde van/voor God. "God is liefde". (**1 Joh. 4:16**) God bewees zijn liefde in Jezus, die Hij ons schonk. (**Joh. 3:16**) Jezus leert, dat we moeten liefhebben: "Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn". (**Joh. 13:35**) **Liefde is veel meer dan seksualiteit.** Het is er wel mee verbonden, maar niet ervan afhankelijk. Iemand zei treffend: "De liefde sterft niet als je een stoma hebt of als je lichaam vol zit met nare littekens". (ds. Arie van der Veer, *Alle dagen*, p. 316)

Midden in een betoog over de gaven van de Geest (1 Kor. 12-14) gaat Paulus ineens over liefde spreken. Want de kerkleden van Korinte hadden wel wat correctie nodig.

Ze hadden veel goeds: vrijmoedig geloof, bijzondere gaven van de Geest als kennis, profetie en klanktaal. Maar er was ook verdeeldheid, verschil arm/rijk, hoogmoed, enz. Daarom wijst Paulus hen op wat bóven die gaven uitgaat: **liefde**.

Het Grieks kent drie woorden voor 'liefde':

Voor liefde voor/van je gezin, familie en vrienden is dat **philia** - liefde die trouw is. Dan heb je **eros** - liefde die je aantrekt naar die ene speciale man of vrouw.

Hier (1 Kor. 13) gebruikt Paulus het woord **agapè** - gevende liefde, die bruggen slaat naar de ander. Deze liefde komt van God die zijn Zoon weggaf aan ons; ze is een voorbeeld voor onze liefde. Deze gevende liefde beroemt zich niet op prestaties. Dat deden de Korintiërs wèl: zie ons eens vreemde talen spreken, profeteren, kennis en groot geloof hebben! Zie eens hoe wij ons bezit verkopen voor armen! (v. 1-3). Prachtig, zegt Paulus, maar **zònder die gevende liefde is 't drie keer niks....**

Paulus geeft dan een **signalement van de liefde (13:4-7)**. Hij bezingt de liefde, als was zij de meest aantrekkelijke persoon die er is. Die Liefde (met hoofdletter) is:

- * **geduldig**. Ze heeft een lange adem.
- * **vol goedheid**. Ze zoekt het goede voor/in de ander.
- * **niet afgunstig**. Als de ander waardering ontvangt, ben je er blij mee.
- * **niet zelfgenoegzaam**. Ze schept niet op, houdt de weg open naar elkaar.
- * **niet grof en zelfzuchtig**. Ze is fijngevoelig, uit op het belang van de ander. Enz. Kortom: *'Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze'*.

Maar....zulke liefde, kan dat wel? Dat is toch een onmogelijke liefde?

Wat òns betreft ja: onmogelijk. Maar wat God betreft niet: die liefde kun je léren.

Vervang 'liefde' door Jezus Christus, en het signalement dat Paulus geeft klopt!

Jezus liet in een vijandige wereld zien wat échte liefde was: *'goedheid en geduld'*. Hij weet raad met onze fouten, ons gebrek aan liefde: *'rekent het kwaad niet aan'*. Hij heeft ervoor betaald met de prijs van liefde die tot het uiterste ging: zijn leven.

Gevende liefde. Liefde die niet zichzelf zocht, maar ons. Dat leren we van Gód:

Jezus kan en wil ons leren deze 'onmogelijke' liefde 'mogelijk' te maken.

Hoe mooi, als ook **wij onze naam** kunnen invullen, waar er 'liefde' staat. (v. 4-7)

Nee, perfect in de liefde zijn wij niet. Ook niet in ons huwelijk of andere relaties.

Onvolkomen is ons kennen en liefhebben, onze woorden en daden. (v. 8-10)

Maar eens gaat al dat onvolkomene voorbij. Net als je jeugd: eens was je kind, nu volwassen. (v. 11-12) Nu is er nog veel raadselachtigs, maar eens staan we oog in oog met **Christus, die Geloof, Hoop en Liefde in eigen persoon is** (v. 13).

Paulus sluit bemoedigend af: *'Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde. Deze drie.*

Maar de grootste ervan is de liefde.' **Geloof** zal eens verdwijnen, wanneer geloven overgaat in zien (v. 12). **Hoop**, die uitzielt naar wat er nog niet is, zal verdwijnen, als Jezus terugkomt. Maar de **liefde**... houdt voor eeuwig stand. Goddank!

Amen

2^e lied: De Heer kent al de zijnen - eigen lied* (bij 1 Kor. 13:13) - melodie: LB 146a

2 De Heer kent van de zijnen / **geloof** dat Hem vertrouwt.
Zij zien de Onzichtbare, / door niemand ooit aanschouwd.
Door 't Woord zijn zij geboren, / hun voedsel is dat Woord.
Naar 't Woord willen zij horen / en doen wat Hem bekoort.

3 De Heer kent van de zijnen / de **hoop**, die leven doet,
en vrolijk licht laat schijnen: / de Heer vult hen met moed.
Die hoop straalt om hun leven, / zet waarheid rijk in bloei,
wil, als een plant, hen geven / een wonderlijke groei.

4 De Heer kent van de zijnen / de **liefde** - vrucht van Hem -
die God wil eer bewijzen / en luistert naar zijn stem.
Die mensen ook bejegen / zoals het Hem behaagt;
die zegent wie God zegent, / verdraagt wie God verdraagt.

6 Help ons dan, Heer, **geloven** / en houd ons stevig vast.
Laat niets de **hoop** wegroven; / geef **liefde** die verrast.
En laat die dag verschijnen, / waarop elk mens U ziet
en Christus aan de zijnen / de ereplaatsen biedt.

** Ik heb een vertaling gemaakt van een lied van Philipp Spitta, 'Es kennt der Herr die Seinen'. Het staat in het Duitstalige 'Evangelisches Gesangbuch' als Gezang 358. De melodie erbij is niet zo bekend en vrij somber. Ik kies voor de melodie van LB 146a (Laat ons de Heer lofzingen); ook kan LB 902 of 968. Binnenkort staat dit lied compleet - met alle 6 verzen - op mijn website.*

Gedicht van Anne Lies de Mossel-Kievit (Facebook: Anne Lies, Christelijke gedichten;
Instagram: @dichterbijdedag)

De liefde is mooi, de liefde is echt
Ze is vol geduld en in alles oprecht
Ze kent geen jaloersheid, is niet uit de hoogte
Ze bloeit als er zon is, is trouw in de droogte
Niet zelfgenoegzaam, niet grof of zelfzuchtig
Ze blaast iets niet op, maar blijft rustig en luchtig
Ze houdt van de waarheid, ze eert en verdraagt..
Zo wonderlijk schoon, dat het andere vervaagt
Ze blijft altijd moedig, ze blijft altijd hopen
Ze geeft niet snel op, zal niet weg willen lopen
Geloof in het wonder, houdt vol in de strijd
De liefde blijft..
.. in eeuwigheid